

12

17

22

Вит Коракант

Dim Korakian

Η εργασία της Βίκης Κορακάκη οργανώνεται αρχικά, κατά τη συνολική της προοπτική κατασκευή, ως ένα σύστημα αντιθέσεων. Οι αντιθέσεις ορίζονται από δύο σταθερούς άξονες και αυτοί θα είναι το *μέσα* και το *έξω*, το *περιβαλλόμενο* και το *περιβάλλον*, αλλά θα είναι και οι αντίστοιχες προβολές τους σε διαδοχικές *συμβολικές* αντιδιαστολές του ενός ως προς το άλλο, προερχόμενες από την καθημερινή εμπειρία και από τις κοινές σε όλους παρατηρήσεις των αντιπαράθεσεων του κύκλου της ζωής, δηλαδή της διαδοχής της ζωής από το θάνατο. Έτσι η εργασία λειτουργεί αρχικά σε δύο επίπεδα, το πραγματικό και το παραπαικτικό.

Το ερώτημα της καλλιτέχνιδας είναι αν αυτή η (*κοινότυπη*) συνέχεια της διαδοχής (η παρατήρηση και η διαπίστωση της *συνέχειας*) θα αποτελέσει εΐσου και το κίνητρο μιας αντίστοιχης *συνέχειας* κατά την ζωγραφική τους απεικόνιση (του περάσματος από το ένα στο άλλο, δηλαδή από την *αναγνώριση* στην *απεικόνιση*) ή αν η *απεικόνιση* θα είναι εν τέλει, η κατεξοχήν επιβεβαίωση της *διακοπής* ως προς την *αναγνώριση* ή της αποκόλλησης της εικόνας από την αναγνώριση. Η καλλιτέχνις διατυπώνει ένα γενικό καλλιτεχνικό ερώτημα, μέσα από μια ειδική συνθήκη. Ποια είναι η σχέση, αν υπάρχει, του απεικονιζόμενου με την εικόνα του; Η ιδέα ότι η καλλιτεχνική εργασία θα μπορούσε να είναι ταυτόχρονα η επίδειξη του *κοινότυπου* (η επίδειξη μιας αναπόφευκτης διαδικασίας συνέχειας), αλλά να είναι και η αντίστοιχη εγκατάσταση της *ιδιομορφίας* του κάθε *κοινότυπου* να είναι κάθε φορά και ένα ειδικό αντικείμενο, ένα *ειδικό κοινότυπο* που δεν συνεχίζεται (δηλαδή να είναι η *απεικόνιση*), -αυτός είναι ο κεντρικός προσανατολισμός του έργου. Η εργασία, στις εκάστοτε περιόδους της, εικονογραφεί ερωτήματα. Υπάρχουν αναμνήσεις της *συνέχειας* (του εμβρύου μέσα στη μήτρα) ή οι αναμνήσεις κατασκευάζονται, δηλαδή προστίθενται εκ των υστέρων από την απεικόνιση και η συνέχεια είναι τότε εικονική; Η *διακοπή* θα είναι τότε η ανάμνηση μιας επιθυμητής, διεκδικούμενης συνέχειας (η *επανόρθωση* της συνέχειας) ή θα είναι το βίωμα μιας εικονογράφησης του *συνεχούς* (του βιώματος) από τη διακοπή του (την εικόνα) η οποία επαναεγκαθιστά έτσι -μέσω της εικόνας- το *συνεχές*;

Εννοείται ότι αυτή η αντιπαράθεση του ενός μέσα στο *άλλο* ως το *άλλο*- (του *κοινότυπου* ως *ιδιομορφίας* και της *ιδιομορφίας* ως *κοινότυπης*) εμφανίζεται τόσο ως αντίφαση, όσο όμως ταυτόχρονα και ως η δυναμική περαιτέρω προοπτική αυτής της συγκεκριμένης καλλιτεχνικής λειτουργίας. Σε τρόπο ώστε η αντίφαση αυτή να είναι και το θεωρητικό αντικείμενο αυτής της έκφρασης και να αποκομίζεται ως η λογική του ανάλυση (ως πρόβλημα, ως ερώτημα) καθώς παρακολουθεί ο θεατής το πώς μετατοπίζονται οι κύκλοι από την παρατήρηση μιας δεδομένης αυτονομίας της φύσης (της αρχής του κύκλου, της κλειστής μήτρας και του εμβρύου στη μήτρα ως εκκίνηση), στην παρατήρηση του πώς μεταφράζεται καλλιτεχνικά με τη χρησιμοποίηση *ιστορικών* (θεσμικών) μέσων της ζωγραφικής (για παράδειγμα: η *χειρονομία*), που δεν έχουν όμως προβλεφθεί για ένα εξωτερικό αντικείμενο προορισμένο να λειτουργεί ανεξάρτητα από την εικόνα του. Η ιδέα ότι η απεικόνιση (η εξωτερική παρέμβαση στην εσωτερική φυσική διαδικασία), [...] *ανατρέπει τη νομοτέλεια της διαδικασίας* [...] (Σημ. σύμφωνα με τη διατύπωση της Κορακάκη) είναι μια υπόθεση προς επεξεργασία της καλλιτέχνιδας, που θα ίσχυε όμως, αν η εργασία δεν υποκαθιστούσε το βίωμα, αλλά απέβλεπε αντίθετα, να επαναπροσανατολίσει, να καθοδηγήσει εκ νέου το θεατή προς το βίωμα.

Η εργασία παρουσιάζει έτσι τα εξής χαρακτηριστικά. Το πρώτο είναι ότι ορίζεται αρχικά από τον θεωρητικό προβληματισμό, της σχέσης μεταξύ μιας δεδομένης αυτονομίας (της φύσης και της λειτουργίας της) με την εικόνα της -σχέση που η καλλιτέχνις αποβλέπει να αποδώσει με μια οποιαδήποτε μέθοδο, -τεχνική και μορφοπλαστική. Το δεύτερο είναι ότι επιδιώκει αυτή την τεχνική και τη μορφοπλαστική μέθοδο που είναι ιστορικό σύστημα ανάμεσα σε άλλα ιστορικά συστήματα, να τη χρησιμοποιήσει για να επαναπροσανατολίσει τον θεατή προς το βίωμα, -προς το δικό του βίωμα- δηλαδή για να τον διώξει, ή να τον απομακρύνει από την εμπειρία της εικόνας (αυτής της ειδικής εικόνας, αυτού του βιώματος) προς την αναζήτηση του δικού του βιώματος (της αναφοράς της εικόνας), που προφανώς θα την επανακατασκευάσει ώστε να αντιμετωπίσει, όπως η ίδια επισημαίνει, τις [...] *τραυματικές εμπειρίες ενός υποσυνείδητου παρελθόντος*. [...] όπου [...] *Ενώ τα όρια μεταξύ ζωής και θανάτου είναι διακριτά και διαπραγματεύατα, εδώ ανατρέπονται. Τα όρια γίνονται ασαφή και δυσδιάκριτα. Οποιαδήποτε εξωτερική παρέμβαση, ακούσια ή μη, αποβαίνει μοιραία και ανατρέπει τη νομοτέλεια της διαδικασίας*. [...] Αυτή θα είναι και η διαδικασία την οποία εννοεί το έργο, δηλαδή η επιστροφή στο βίωμα ή η συνέχεια του βιώματος, μέσω της εικόνας του από την οποία ο θεατής, το υποκείμενο της εικόνας, θα απαλλάσσεται -ή και θα απελευθερώνεται. Το ερώτημα είναι το εξής: θα είναι όμως επανακατασκευασμένο το βίωμα ή θα συνιστά απλά την πεποίθηση (και ίσως το γεγονός) μιας διαισθητικής του αναγνώρισης μέσω της εκ των υστέρων εγκατάστασης, της συνέχειάς του;

Κατά τρίτο λόγο λοιπόν, εργασία της Κορακάκη εργάζεται προς την εξής κατεύθυνση, να χρησιμοποιήσει την εικόνα ως ένα βίωμα προς την αποκατάσταση της παραπομπής της, δηλαδή της συνέχειας του αρχικού βιώματος ή του βιώματος της *προέλευσης*, -ή του πρώτου βιώματος, -μέσα στην εικόνα. Έτσι η *προέλευση* γίνεται το κύριο θέμα της εργασίας και η αποκατάσταση της *προέλευσης* θα χρησιμοποιήσει εκείνα τα τεχνικά μέσα που θα είναι και τα πιο αποδεκτά καλλιτεχνικά, (ώστε να λειτουργήσουν μέσα στην οργάνωση ενός καλλιτεχνικού συστήματος) αλλά και δεν θα είναι και *καθεαυτά* ως δηλαδή αυτόρκεις απλά, αυτοπροσδιοριζόμενες, καλλιτεχνικές, αισθητικές λύσεις, -χωρίς την οργάνωση. Πώς όμως η εικόνα δεν θα λειτουργεί αποκλειστικά σε ένα καλλιτεχνικό σύστημα, αν δεν χρησιμοποιήσει και τις παραμέτρους του συστήματος (τις ύλες, τα *stencil*, τις εκτυπώσεις), που ακουμπούν στο σύστημα, αλλά μπορούν και να λειτουργήσουν ως καθημερινές και ως μη-καλλιτεχνικές εμπειρίες; Η εργασία της καλλιτέχνιδας υποδεικνύει δύο δρόμους που είναι ισότιμοι, ή δηλαδή της *προσφυγής* στην *προέλευση* ή της προσποίησης της προέλευσης, μέσω της εικόνας της. Το πώς η καλλιτεχνική εργασία δεν θα είναι *προσποίηση*, (δηλαδή η ιστορία της *προέλευσης* ως καθεαυτό καλλιτεχνικό αντικείμενο επεξεργασίας), αλλά θα είναι η εσωτερική -θα είναι η διαισθητική- αναζήτηση μιας εμπειρίας της προέλευσης ως αναλαμπή, ως ένα βίωμα ζωής, είναι η ποιητική διάσταση αυτής της εργασίας.

Εμμανουήλ Μαυρομμάτης

Ομότιμος Καθηγητής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

ΚΟΡΑΚΑΚΗ ΒΙΚΗ

Γεννήθηκε στη Βέροια το 1983.

Ζει και εργάζεται στη Θεσσαλονίκη.

Το 2003 εισήχθη στη Σχολή Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης στο τμήμα εικαστικών και εφαρμοσμένων τεχνών με υπεύθυνους καθηγητές τους Γ. Τσακίρη και Κ. Μορταράκο.

Αποφοίτησε το 2008.

ΟΜΑΔΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

2008 Γαλλικό Ινστιτούτο, έκθεση αποφοίτων της Σχολής Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ.

2008 Gallery Papatzikou, A4, Βέροια.

2008 Gallery Artis Causa, Θεσσαλονίκη.

2008 Gallery Fizz, Αθήνα.

2008 5η Biennale φοιτητών των Ανωτάτων Σχολών Καλών Τεχνών, εκθεσιακός χώρος Maris Hotels, Ηράκλειο Κρήτης.

2007 Gallery Papatzikou, A4, Βέροια.

2007 Έπαινος στην Belle Arte Lamia.

2007 Ομαδική έκθεση των Κορακάκη Βίκη, Λώλο Νικόλα, Παππά Κασσιανή, Σερδάκη Αιμιλία, Gallery Papatzikou, Αναζητήσεις, Βέροια.

2006 WO[+]man=? 5ο Φεστιβάλ τέχνης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, εκθεσιακός χώρος Αρχιτεκτονικής Σχολής Α.Π.Θ.

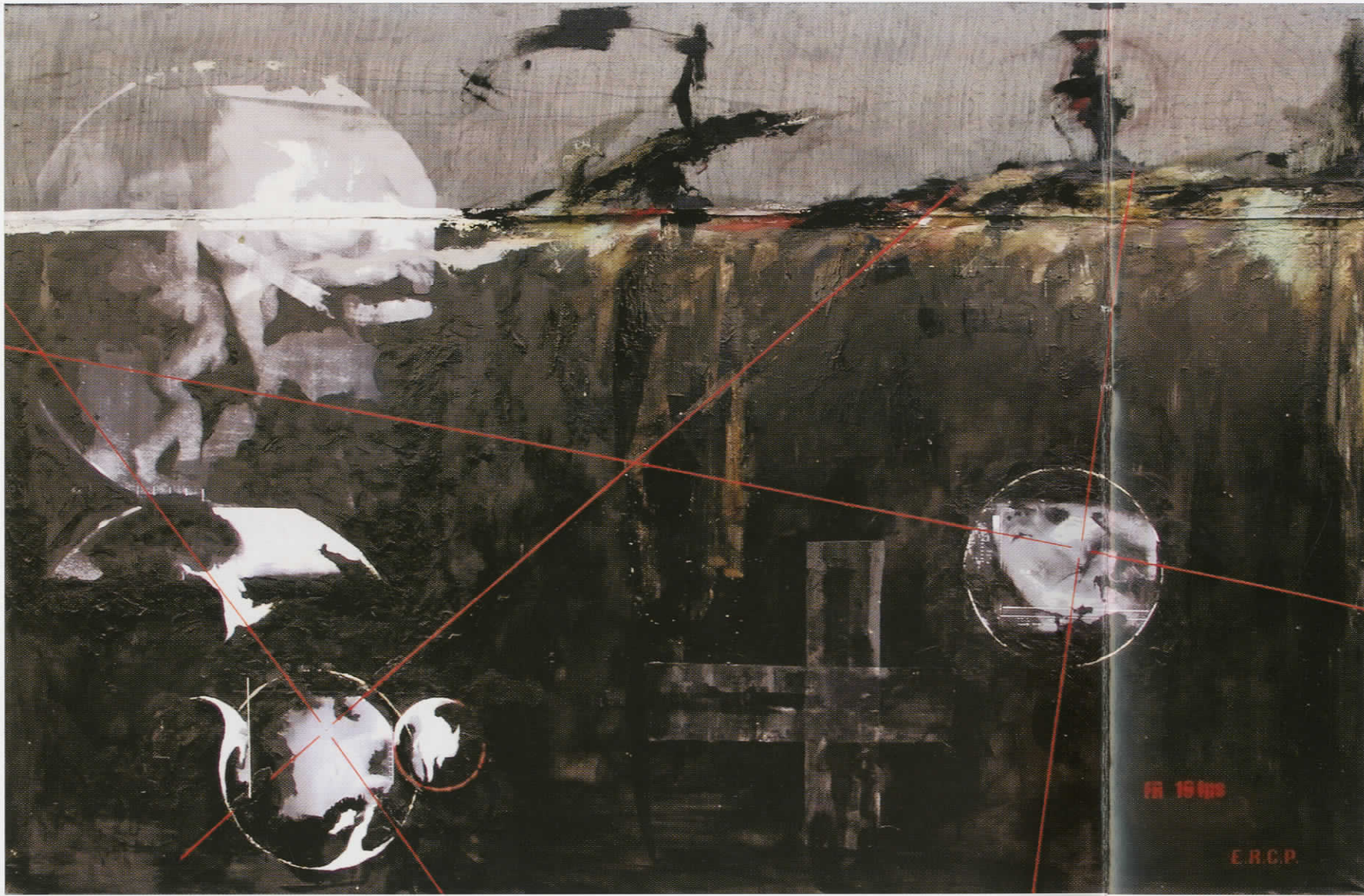
2006 Έπαινος στην 4η Biennale των φοιτητών των Ανωτάτων Σχολών Καλών Τεχνών, εκθεσιακός χώρος Maris Hotels, Ηράκλειο Κρήτης, Μετρό Αθήνα, Blanche Nuit Τορόντο Καναδάς, Διεθνής Έκθεση Καναδά.

2006 3ο Berliner Kunstsalon, εκθεσιακός χώρος arena Berlin.

2006 Έκθεση εικαστικών αποφοίτων Σχολής Καλών Τεχνών, εκθεσιακός χώρος Ξενοδοχείο HYATT, Θεσσαλονίκη.

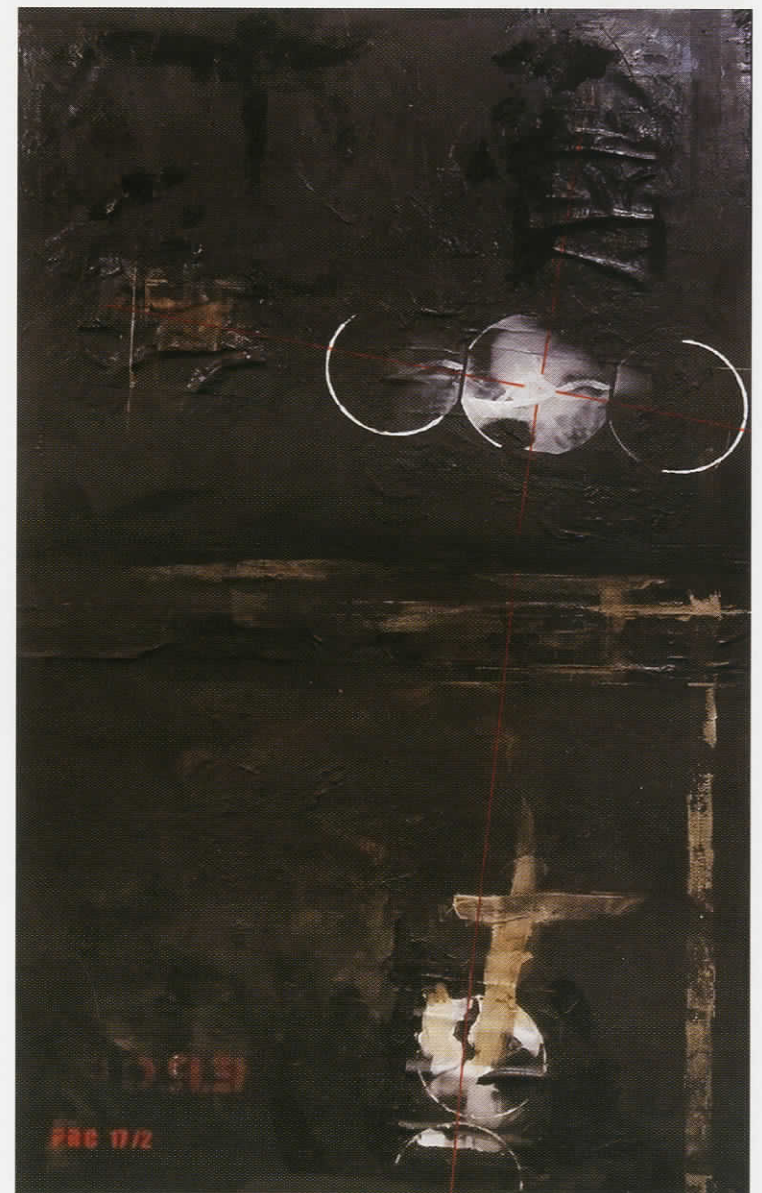
ΑΤΟΜΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

2009 Gallery Papatzikou, Βέροια.

300x200 cm
μικτή τεχνική σε καμβά

115x195 cm
μικτή τεχνική σε καμβά

300x200 cm
μικτή τεχνική σε καμβά

150x180 cm
μικτή τεχνική σε καρβό

70x50 cm
μικτή τεχνική σε καμβά

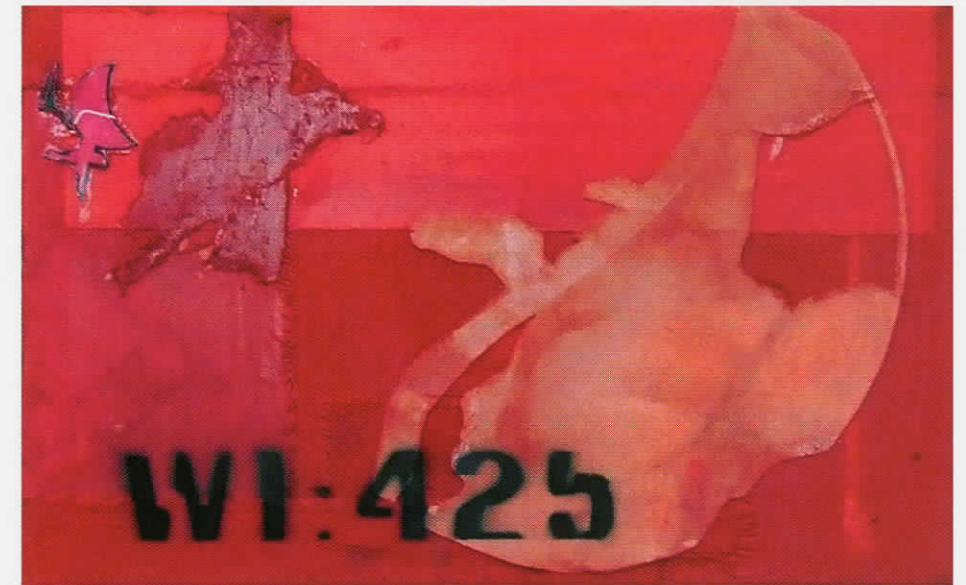
300x190 cm
μικτή τεχνική σε καμβά

δίπτυχο 60x20 cm
μικτή τεχνική σε καμβά

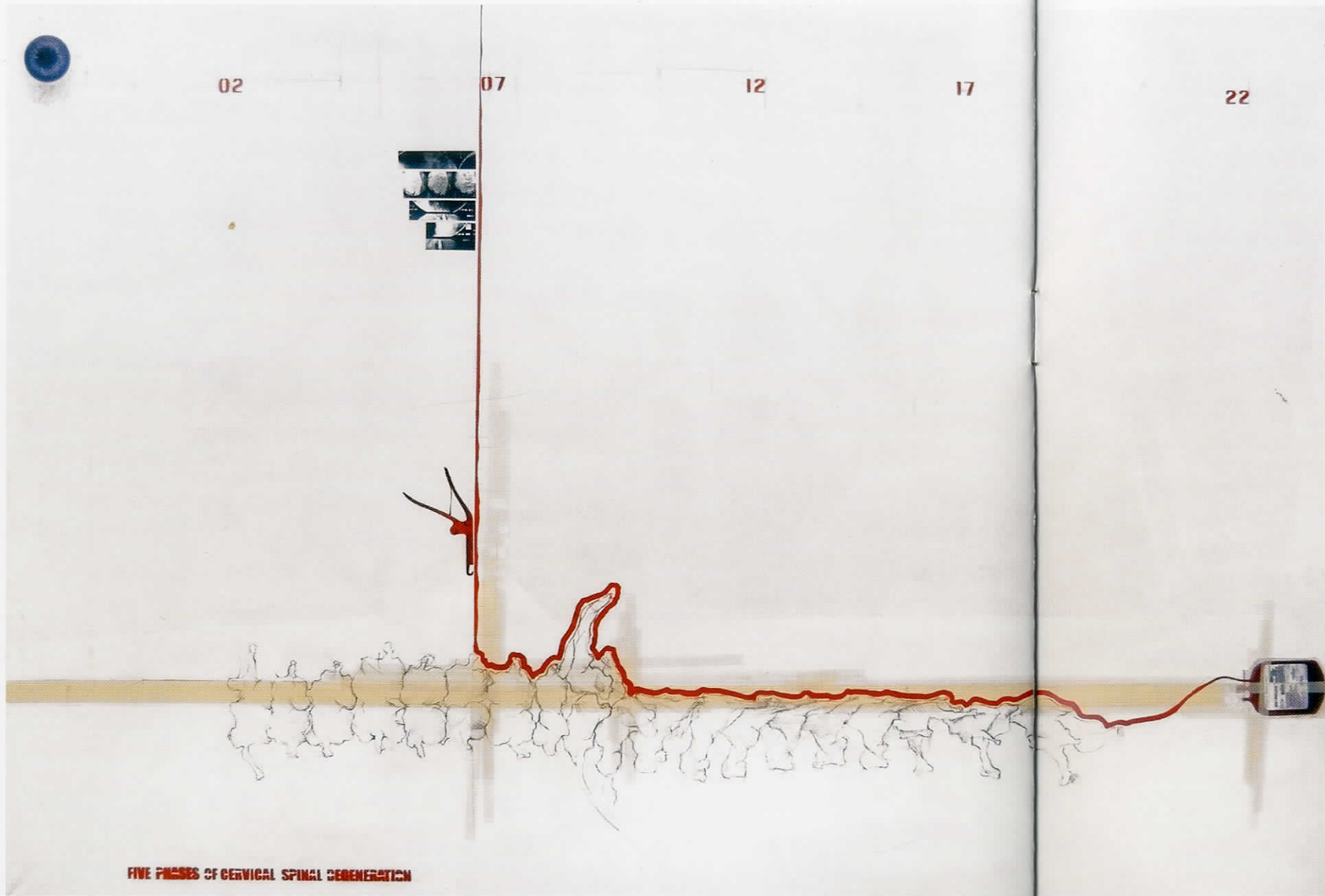

200x160 cm
μικτή τεχνική σε καμβά

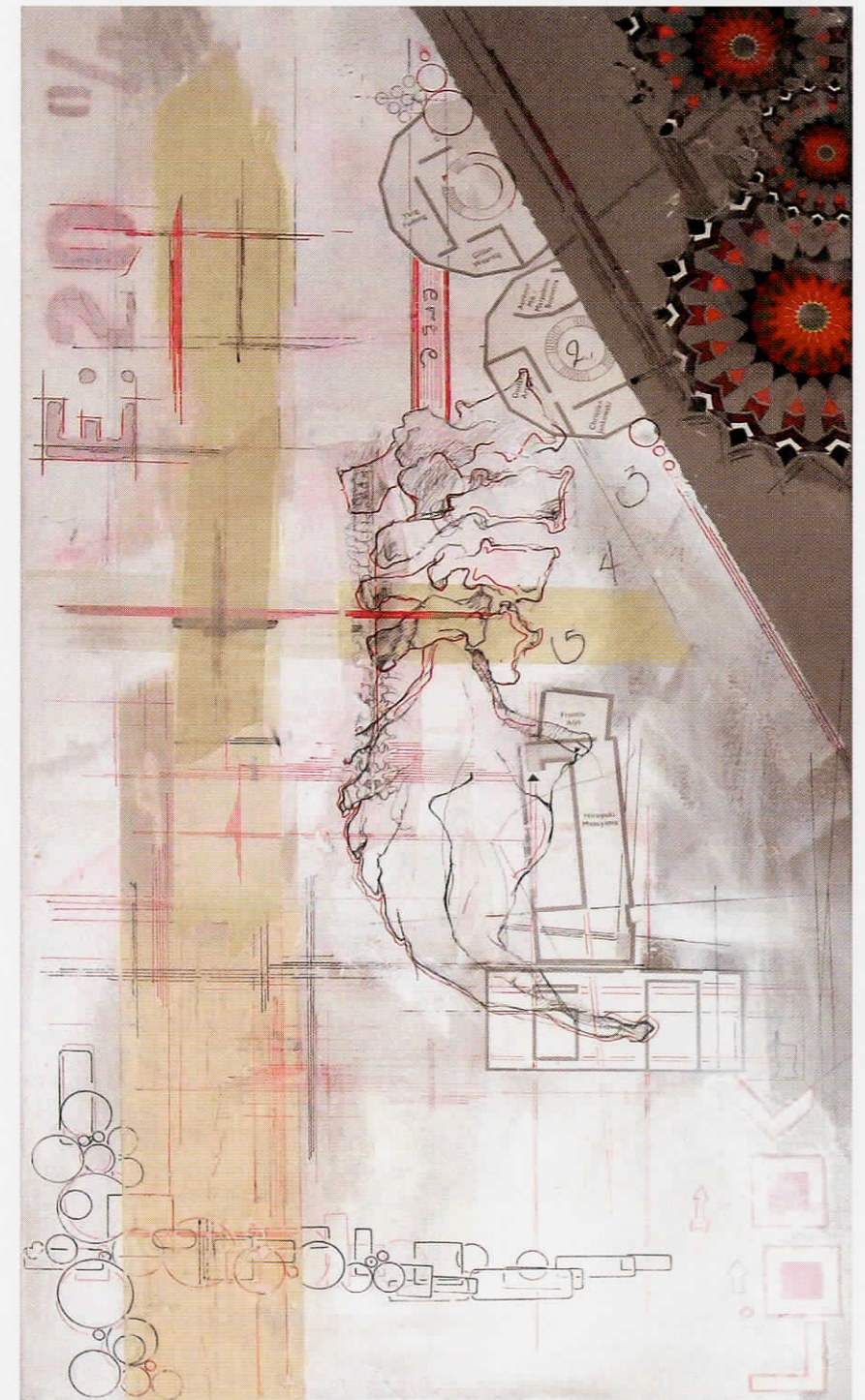

30x20 cm
μικτή τεχνική σε καμβά

300x200 cm
μικτή τεχνική σε καμβά

30x70 cm
μικτή τεχνική σε καμβά

Ο κατάλογος τυπώθηκε τον Δεκέμβριο του 2008,
με την ευκαιρία της έκθεσης της Βίκης Κορακάκη,
στην αίθουσα τέχνης Gallery Papatzikou, Βέροια,
σε 600 αντίτυπα, χαρτί velvet 170 και 300 γρ.,
από την Printing House.

Σχεδιασμός καταλόγου: Γιάννης Σταμενίτης

02

07